

Одржана промоција најновијег превода Светог писма Старог завјета проф. др Драгана Милина

У цркви Светог Николе у Старом граду, у организацији Српског пјевачког друштва (СПД) “Јединство” (1839) Котор и Српске православне црквене општине которске, одржана је промоција најновијег превода Светог писма Старог завјета.

На промоцији је говорио аутор превода, протојереј ставрофор проф. др Драган Милин, професор Православног богословског факултета Универзитета у Београду, у пензији, у улози модератора био је протојереј – ставрофор Гојко Перовић, а присутне је поздравила проф. Љиљана Чолан.

Врсном познаваоцу старојеврејског, професору Милину, било је потребно девет, односно 11 година, како се касније испоставило, да нам донесе нови превод библијског текста на српском језику.

Подсјећамо, старозавјетне књиге је са латинског предлошка на наш језик 1867. превео Ђура Даничић.

Проф. др Милин је за превод користио Библију Штутгартензију (Biblia Hebraica Stuttgartensia), издање из 1997, чији текст сматра најприближнијим

оригиналу, а уз њу и превод Ђуре Даничића на српском, користио је још два-три добра речника, посебне анализе на њемачком језику сваке старозавјетне књиге и сваке ријечи у њима, у ком је падежу и шта означава, док је паралелно читао још девет превода Старог завјета на друге језике: грчки, латински, црквенословенски, руски, енглески, њемачки, француски, два хрватска.

Преносимо сегмент са синоћње књижевне вечери у цркви Светог Николе:

„Ја сам се 40 година бавио јеврејским језиком који сам заволио од прве године факултета, па сам чак на првој и другој години помагао оним студентима којим је то теже ишло. Обично би то био неки црнац који не зна српски, па би то била нека старија госпођа и ја сам се толико трудио да им објасним, да сам већ до краја студија имао своју методику наставе.

Те године сам био у Швајцарској и била су два лектора. Тамо имају три курса : почетни , средњи и напредни. А ја, пошто сам отишао само по том задатку, да учим јеврејски, пријавим се на сва три. И прво сам био на средњем и запамти ме лектор, кад кроз два дана ја дошао на почетни. Каже: „хер Милин шта тражите ви овдје сада“. Рекох: „хоћу да видим како предајете алеф-бет (јеврејску азбуку)“.

Хоћу да видим од почетка. И то је знање и узгред хоћу да кажем да сам највише волио да предајем алеф-бет. Мислим да сам то добро предавао. Са студентима сам радио неке одјељке и нисам смио да се ријешим на овако велики посао. Иначе, већ 40 година сам био сарадник у Српском библијском друштву, нашем огранку Свјетског библијског друштва. Није уопште да“ударам у танке жице“ . Имао сам 65 година, када сам се ријешао. Узгред, свима сада кажем – не бојте се старости. Ја сам своје животне дјело урадио када сам завршио свој професорски рад. Што сам написао, написао, што сам предавао, предавао. Најбоље сам урадио у пензији. Значи, ви из најљепшег доба немојте да се бојите. То се каже „осмислио сам пензију“, каже проф. др Милин.

Наглашава да у преводилаштву Библије постоје оригинални преводи, који теже да буду што вјернији изворним текстовима, као и они популарни, који се приближнији укусу савременог читаоца и, условно говорећи, слободнији.

Професор Милин определијелио се за први приступ, а у настојању да буде што ближи оригиналу, трудио се да прикаже стил старог писца, а не да га осавременим како би читаоцу било љепше.

Радећи на преводу бојао се, ако је већ прихватио тај посао, да му се деси,

како је казао, слепило, мождани удар, да умре...

„Најкривље би ми било да ми се то деси у пола књиге. Онда можете да баците то јер нема ко да настави. Стварно сам се бојао смрти, па зато, можда уображено, могу да кажем да ме је Бог сачувао.

Негдје сам то већ рекао да сам сваки дан радио отприлике једну страницу или једну главу и за то вријеме нисам знао ни да ли сам ожењен, ни да ли имам дјецу, ни гдје сам нити ко сам. Ужасна концентрација, од девет до 12. Био је то веома напоран рад, али дозиран“, казао је професор Милин.

Истиче да је након девет година на преводу, још двије радио на прочишћавању текста, што је уствари 11 година.

„Зашто оволико дуго? Треба знати да библијски текст нема интерпункцију, знак питања, знак навода... Све то преводилац треба да претпостави. Не знате да ли је реченица узвична или само исказна“, казао је проф. Милин, истакавши да је користећи поменутих девет превода знао и по грешкама закључити како је нешто преведено са енглеског, руског и сл.

Приликом превођења, тешког и лијепог посла, каже да се осјећао и као криминалистички инспектор.

„Дешавало ми се на неколико мјеста да осам језика преведе погрешно, а један тачно“, прича проф. Милин.

На питање о. Гојка „како се српски језик носи са јеврејским оригиналом“, проф. Милин подсјећа на оно опште питање – колико је Вукова реформа била добра.

„Српски језик није богат језик, није захвалан. Са стручњацима сам разговарао. Црквенословенски је далеко богатији, а најбогатији језик на свијету је грчки. Они пет ријечи имају за ријеч љубав, а ми љубав. Стручњаци знају рећи да се језик мијења. Неке термине са стране смо већ узели, па је рецимо цијела фудбалска терминологија енглеска и ми смо то прихватили (корнер, аут, голман, фудбал, бек, енац, офсајд..)“, каже проф. Милин и истиче да је посебно погрешно када пола стране ријечи искомбинујемо са нашом (шутирати), или чак, као од стране наших исељеника у Аустралији (већ друга, треће генерација) који од владике траже да им „блеса“ (енг. bless – благословити) кућу.

Проф. Милин је поручио и да би Библију требало сви да прочитају од корица до корица бар једном, независно од вјерских увјерења, да је Стари завјет

темељ на којем је настало хришћанство, а новозавјетна јеванђеља надградња.

И као што је проф. Милин нагласио у једном претходном разговору : „Тако је и код Јевреја: они јако поштују своју Тору (Стари завјет), али су је надградили својим Талмудом. И муслимани поштују све личности Старог завјета, али послије тога имају Куран. Стари завјет је, дакле, основа за три велике религије свијета и у сваком смислу је незаобилазан“.

Најновији превод Светог писма Старога завјета, аутора проф. др Драгана Милина, у штампи је у Јужној Кореји и за очекивати је да друго издање стигне у јулу или у августу, када ће се моћи купити и у цркви Св. Николе у Котору.

Промоција књиге је реализована кроз пројекат “Отац Момо” који спроводи СПД “Јединство” уз подршку Министарства спољних послова Републике Србије.

ВИДЕО: <https://www.youtube.com/watch?v=zjVc4ovSpqM>

mitropolija.com